

En nedsættelse af minimumsbetingelserne for udvisning til betinget eller ubetinget frihedsstraf for andre udlændinge vil navnlig i relation til udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 2 år, medføre, at flere sager forelægges domstolene til individuel prøvelse, idet udvisning af denne gruppe af udlændinge efter de gældende regler forudsætter idømmelse af 1 års ubetinget fængsel.

Der skal i denne forbindelse lægges afgørende vægt på, at der i flere sager end hidtil ved anvendelsen af udlændingelovens § 26 skal foretages en konkret vurdering af, om udlændingens tilknytning her til landet findes at burde medføre, at beslutning om udvisning undlades. En person, der har haft opholdstilladelse her i landet af en vis varighed, men ikke mere end 3 år, vil således konkret kunne nyde en højere grad af beskyttelse end en udlænding med kortvarigt eller midlertidigt ophold her i landet.

Der vil herunder særligt skulle lægges vægt på, om den pågældende har stiftet familie her i landet, og om den pågældende har en nærmere tilknytning til det danske samfund, herunder gennem deltagelse i arbejdsmarkedet, uddannelse m.v.

Den hidtidige praksis med hensyn til udvisning af udlændinge, der alene har haft kortere tids ophold her i landet - f.eks. som turist - forventes opretholdt.

Til nr. 18

I de foreslåede bestemmelser i §§ 25-25 b reguleres adgangen til administrativ udvisning. Der er i det væsentligste tale om en præcisering af den hidtidige anvendelse af de gældende bestemmelser i udlændingeloven, der giver adgang til administrativ udvisning, jf. §§ 22, nr. 1, og 25, jf. § 46, stk. 1, sammenholdt med § 49, stk. 1.

Bestemmelsen i § 25 om udvisning på grund af hensynet til statens sikkerhed svarer til den gældende bestemmelse i § 22, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 a indeholder en række indskrænkninger i forhold til den gældende bestemmelse i § 25. Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse over for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, jf. nærmere om fristens beregning i den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1. Den gældende bestemmelse kan anvendes over for udlændinge, som ikke har boet her i landet i længere tid end de sidste 2 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 a, stk. 1, nr. 1, præciserer i forhold til den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, at der alene vil kunne ske udvisning på

grund af berigelseskriminalitet, der er omfattet af straffelovens § 276 (tyveri), § 277 (ulovlig omgang med hittegods), § 278 (underslæb), § 279 (bedrageri), § 279 a (databedrageri), § 280 (mandatsvig), § 281 (afpresning), § 282 (åger), § 283 (skyldnersvig) og § 284 (hæleri) samt ved indsmugling i strid med toldlovens bestemmelser, jf. toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Ernærer en udlænding sig helt eller delvis på ulovlig vis, uden at udlændingen har begået berigelseskriminalitet, f.eks. ved prostitution, vil der efter den foreslåede bestemmelse ikke kunne ske udvisning.

Det præciseres endvidere i lovtæksten, at beslutning om administrativ udvisning forudsætter, at der foreligger en erkendelse fra udlændingen, eller at udlændingen er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Denne præcisering er i overensstemmelse med hidtidig praksis. Det foreslås herudover, at det tillige skal kunne føre til beslutning om administrativ udvisning, at udlændingen af retten er dømt for overtrædelsen.

Det præciseres endvidere i lovtæksten, at en beslutning om administrativ udvisning forudsætter, at udlændingen uden for de i udlændingelovens §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for en eller flere af de i bestemmelsen nævnte overtrædelser. Idømmes udlændingen betinget eller ubetinget frihedsstraf for en eller flere af de i bestemmelsen nævnte overtrædelser, kan retten efter anklagemyndighedens påstand træffe afgørelse om, hvorvidt udvisning skal ske af den pågældende udlænding, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1. Idømmes udlændingen frihedsstraf for forholdet, men frifindes den pågældende for påstanden om udvisning, vil administrativ udvisning efter § 25 a, stk. 1, nr. 1, ikke kunne ske. Derimod vil administrativ udvisning efter § 25 a, stk. 1, nr. 1, kunne ske, hvis udlændingen idømmes bødestraf for overtrædelsen og dermed ikke kan udvises efter §§ 22-24. Frifindes udlændingen for forholdet, vil der ikke kunne ske administrativ udvisning efter § 25 a, stk. 1, nr. 1. Har anklagemyndigheden rejst straffesag med påstand om frihedsstraf for en af de i bestemmelsen nævnte overtrædelser, bør en beslutning om administrativ udvisning afvente straffesagens udfald.

Efter administrativ praksis træffes der afgørelse om udvisning af udlændinge for overtrædelse af toldloven, når overtrædelsen har professionel karakter, hvilket blandt andet kan være tilfældet, hvis udlændingen tidligere er straffet for tilsvarende forhold, eller overtrædelsen er sket med henblik på videresalg. Toldlovs-overtrædelser, hvor det uddragne afgiftsbeløb over-